

κι' ἐφόναζα 'στὸν Περικλῆ καθὼς τὸν Ἀρχιμήδη :
«δὸς μου πᾶ στὸ, βρὲ μακαρά, τὸν κήτρον νὰ κινήτω,»
κι' ἐκίνησεν μ' ἕκκεν πατῆρ' κ' ἀπ' ἐμπρῶ; κι' ὅπισω;

Ἐγὼ ποῦ ἐρασκίλωσα καὶ Σύνταγμα καὶ νόμον
κι' ὡς εἶδος φύλα τάρριχα εἰς τὰ σκυλιὰ τῶν δρόμων;
Ἐγὼ ποῦ ἐμαστίγωσα καὶ Βασιλεῖς μὲ κνούτον,
ὅπου δὲν ἦμον ἀνθρώπος ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον,
κι' ἐπρόκρινα νὰ ποτιθῶ μὲ τοῦ Σωκράτους κόνειον
παρὰ νὰ παῖσω νὰ μετρῶ τὸ μέτρον τὸ Γλυκόνειον;

Δὲν ἦτο προτιμότερον τὸ στῆρ' ἀνοιγοκλείων
νὰ ροκανίζω καύκαλα καθὼς τὸν Οὐγγολίνον,
νὰ κατοικῶ φαμελικῶς εἰς πύθον Διογένους
καὶ δλους νὰ περιφρονῶ τοὺς προύχοντας τοῦ γένους,
παρὰ νὰ μουχρεται καθεὶς σὰν Σάβλοκ Ἐβραῖος,
καὶ μίαν λίτραν κρέατος νὰ κόβω γιὰ τὸ χρέος;

Καὶ πῶς αὐτοῦ τοῦ κτήματος θὰ δώσω τὴν ἀξίαν;
μήπως κι' ἐγὼ τὴν σφίριδα θὰ πάρω τὴν Ναξίαν;
ἢ θὰ χωθῶ ἀράτος 'στῆς κίσασις τῶν πλουτίων
τὸ κράνος τὸ θαυματουργὸν φορέας τοῦ Περωσίου,
ἢ κἄν Ταμίας θὰ γενῶ χρημάτων δημοσίων,
Ἄλαταποθκαρίος, Τελώνης, Φαρισσαίος;

Καλὰ ὡς τώρα ἐκίτσα εἰς τὸν ἀέρα Κάστρα
καὶ Μέλαθρ' ἀθέρατα 'στοῦ Γαλαξίτζι τάστρα,
ἀλλ' ὅμως μετὰ κωνικὴ νὰ θέλω προπετείαν
νὰ γίνω σώνει καὶ καλὰ μὲ τίτλος; κτηματίας
καὶ νὰ ὀφώνω κτίρια μὲ ξύλα καὶ μὲ τοῦβλα
γι' αὐτὸ μού πρέπει νὰ ψῆθω σὰν Δίχκος εἰς τὴν σουβλα.

Κι' ἂν εἶχα νὰ τὰ πλῆρονα χωρὶς πολὺ μαράζι
θὰ εἶχα «στὸν δὴθλόου... εἰς εἶνα... δὲν πειράζει.»
'Ὅριστε, πῶς σὰς φαίνεται... ἀπὸ τὴν πείνα ρέβομε

καὶ ραπανάκιμ τρυπερὰ γιὰ ὄρεξι γυροέμομε,
κι' ἐνθὸ τὸν κάθε τοκιστὴν δὲν ἔπαυα διώκων
ἀναγνωρίζω σήμερα ὡς νόμιμον τὸν τόκον.

Ἦ οὐ αἰθρὴ αἰώνιη, ὁ λάμπων ἐκ σαπφείρων,
ὁ ἔβλα κι' αἰθίρα τῆς φριτσασίας πλάσματα,
καὶ σὰς ταχίπτεροι πνοαὶ ἀνέλων καὶ ζεφίρων
καὶ ποταμῶν καὶ θαλασσῶν ἀνήριθμα γελᾶσματα,
ὁ Φασουλῆς μου φρίνεται κακὰ πῶς θὰ ζεμπλέξη...
βάλατε νὰ προίμε, βρὲ παιδιὰ, κι' ἄς βρήξη ὅτι βρήξη.

(Εἶπεν αὐτὰ ὁ Φασουλῆς πρὸς τῶνο βλέμμα ρίψας
κι' ἐξήθε τῶν χειλῶν του ὀλολυγμὸς ὄξῆς,
καὶ 'στοῦ Φαλήρου τὸν παππᾶ ἐν κατανόσῃ κούσας
μὲ ὑποτρεμύσαν φωνὴν τοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς.)

Φ.—Ψάλλε, παππᾶ μου, μὴν εὐχὴ πρὸς χάριν τοῦ ἀπίστου
κι' ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου δέησον τοῦ Ὑψίστου
νὰ καταβῆ τὸ Πνεῦμα τοῦ ὡσαύτ περὶστερὰ
μέσα 'στοῦ Σγούτα τὸ μαρὰ καὶ καθὼς Συμβούλου,
κι' οὐδὲ γι' ἀστείτα νὰ ζήτουν νὰ πάρουν τὸν παρὰ
καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ εὐχίτου σου καὶ δοῦλου.

'Ἄλλως σὰν 'δὸ πῶς σφίγγομαι τὸ χρέος νὰ μετρήσω
καὶ πῶς 'μπορῶ 'στὸ Φάληρον κι' ἐγὼ νὰ φαληρίσω,
θὰ σκορῶ 'στὴν διακασσὸν ἀπὸ τὴν στήγην πέρα
«βάρδα φυρνελο, Ἐλληνας, κι' ἐπόθησα εἰρήνην,»
καὶ σπῆτα καὶ οἰκόπεδα θὰ πᾶνε 'στὸν ἀέρα
μὲ ἄκαπνον πυρίτιδα καὶ νιτρογλυκερίνην.

(Εἶπεν αὐτὰ ὁ Φασουλῆς γρονθοκοπῶν τὰ στήθη
καὶ τοῦ Φαλήρου ὁ παππᾶς πολὺ ἐσυγκινηθῆν,
καὶ γονατίσας κατὰ γῆς μὲ κοπετὸν μεγάλον
ἀπέτεινε 'στὸν Ὑψίστον παράκλησιν θερμὴν
περὶ διαρωτίσεως τοῦ Σγούτα καὶ τῶν ἄλλων,
κι' ὁ Φασουλῆς ἐφώνασε φαμελικῶς «Ἀμήν!»)

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἄμείως τώρα συνιστῶ εἰς τὰς Οἰκογενεῖας
τὴν Πρακτικὴν Ἰατρικὴν ἢ μετὰ πολλῆς χαρᾶς,
ποῦ μετὰ γλαφυρότητος συνέγραψε σπανίως
'Ἀσκυλιαδῆς ἐμβριθῆς, ὁ Δόκτωρ Καρδασάς.
Τὸ πρῶτον τεύχος αἴριον κομψότατα ἐκδίδεται
καὶ τὸ πούγγι σας λίσεται καὶ σπεύσεται καὶ ἴδετε.

Κάτω τοῦ Ὑπουργεῖου τοῦ τῆς Δικαιοσύνης
τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ Ζαχουρίτου κείται...
ἐκεῖ δὲν κλαῖς ποτέ σου ὅσον παρὰ κι' ἂν θύνην,
ἐκεῖ γλυκὰ τῆς ὥρας καὶ παγωτὰ θὰ βρῆται
μὲ ἄζωμα καὶ γεῦσιν τρυφῆς θαυμαστῶν
κι' εὐγένειαν καὶ τάξις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐπίτω τοῦ Πολίτου τοῦ μέγα Λεξικόν,
τοῦτίστι τὸ σπουδαῖον Ἐγκυκλοπαιδικόν,
μὲ τοῦ Θεοῦ τὴν χάριν πηγαίνει εἰς ντρίτα
κι' ἀπὸ τὸ Ἄλφα τώρα ἐμπέκει εἰς τὸ Βῆτα.

Ἀπαιτολογία τοῦ Χλωροῦ, πολυτίμον βιβλίον,
καὶ δὴ ἀναγκασιότατον 'στοῦ κόσμου τὸ Σχολεῖον.
Περὶ μελέτης τῶν δασῶν ἐπέστη ὁ κειρὸς
κι' ἄς μὴ φαινόμεθα σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα χαροῖ,
καὶ πάντες ἄς ἀκούσωμεν τί λέγει ὁ Χλωρὸς
πρὶν νὰ κούδω μὲ τὰ ξερὰ καὶ τὰ γλωρὰ μαζί.

Μυθολογία τοῦ Δασάρου, μετὰφρασις Καρλίν...
θερρὸ πῶς εἶναι περιττὸν νὰ τὴν συστήσω πάλι.

'Ὁ Ῥωμέος γινώσκων οὐκ ἴκανον — πῶς 'στὸ σπῆτι μου ἀνέθη'
'στὴν Νείπολιν ἀπάνω — κι' ἀπὸ τοῦδε συνοστῆς
μὲ ἐνοδοχοῦτο Ἐθῆν, — δὲσ' ἐστὶ λίθι τρεῖς 'στὸ ἔθῆ,

μὲ λημέτον, μὲ μὴ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομήν,
καὶ μὴ χίρα δίχως ἄνδρα, — κοῦταν ἄλλοτε μαμή.